

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA

B. 697-704

W. 1260-1-2-3

11.1262

סדר

ותיקון ז באדר

שעופין בני חברת העשירי יג'ו בבית האחים

בני כמ"ר יוסף רבא זל מוירונה

נדפס פה מנמובה בבית הכחור הרופא

רפאל חיים מאוסליה יג'ו

בשנת ה'סדר בז' באדר לפ"ק

בסדר מאת כל איש אשר ידכנו לבו

על ידי העוסק במלאכת הקדש באמונה

יהושע כל"מר מיכל מסיצי יג'ו

con licenza de Superiori .

216
269

285

69
216

685

177

177

177

177

177

177

177

177

הקדמה

כתיב

בשנים הוא בסר והיו ימיו מאה ועשרים שנה
ואר"ל בשנים זה משה * והנה ימיו אשר עלה
אל האלהים לקבל את התורה כמ"ט ומשה עלה אל האלהים
הם ק"ך * וכן טניו הם ק"ך כמ"ט וששה בן מאה ועשרים שנה
במותו * ואר"ל הנדיקים ממלאים ימיהם וטנותיהם * זמל"ן
נ"י אלהים וכן גירופי אלהים הם ק"ך כנודע:

לכן

אנחנו הנעירים בני **חברת העשירי** שבק"ק
ירונה סדרנו סדר ומקון ביום שבעה כאלד יום
פטירת מר"ע ללמוד בספרי אנ"ך ולקטנו פסוקים שבהם נרמזו
שם **אלהים** הקדוש בגירופיו בר"ת ובס"ת עולים הגירופים
למנין **משה** * ויען כי תילוי משה עולה ק"א פתרון מי"ב
כן הפסוקים של סדר ומקון הזה עולים מנין שפ"ה היינו
מי"באל במילואו כזה מ"ס י"ד כ"ף אל"ף למ"ד עולה שפ"ה מנין
שכינה ובה יהיה הניון פינו ולסוננו לרנן לפני הפכינה
לסטוס פי מסטיננו כמו שכתוב שפ"ה יהיה לפיו סביב מעט
"ארג ר"ת סמ"אל העולה נ"כ במילואו שפ"ה * וכזה ללון בכל
אל ובכל **שרי** כמ"ט בכל טדי יתלונן אומר לה' מחסי ומגודתי
אלהי אבטח בו: אכ"ר

קודם

שיחול ללמוד יכוין בפסוק ראשון שים בו מ"ו
אותיות כמילוי של שם הויה דפ"ב * וכמילוי ים
ג' יודין * וכן הפסוק ענמו מתחיל בו"ו ומסיים בת"ס הוא
מילוי אחר ובו ג' יודין אחרים הנה ו' יודין וכן ש"ס ו' ג'
ג"ב * הנה ו' יודין אחרים בין כולם הם י"ב יודין וי' פעמים
י"ב בית ק"ך כמנין גירופים של אלהים * ובאלו היודין יכוין
צהמתיק הדינים של שם אלהים הנרמזים בגירופיו הקדושים:

סדר יום זבאר

למס יחוד קודמא כריך הוא וסכינתי בדחילו וברחימו למסח
סכינתי ברה דיחורא שלים על ידי ההוא טמיה ובעלם ולת
המא סכינתי מעפרא כמס כל ישראל

ב"ש ב"מ לו

בראשית **ונהר** יצא מערן להשקות את הגן ומשם
יצרה נהרה לארבעה ראשים: ויצר יי
אלהים מרהאדמה כל חית השדה ואת כל עוף
השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל
אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו: ותרא
האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים
ונחמר העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן
גם לאשה עמה ויאכל: ויקרא האדם שם אשתו
נחמה כי היא היתה אם כל חיי: וישלח אה היונה
מאתו לראות הקלו הפנים מעל פני האדמה: ולא
מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל
התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה
ויבא אתה אליו אל התבה: ואת כל נפש החיה
אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ
אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: על כן
קרא שמה בכל בישם כלל יי שפת כל הארץ
לד ומשם הפיצם יי על פני כל הארץ: הלא כל
הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה
ואם הימין ואשמאילה: ותאמר שרי ל אברם
הנה

הנהגתא עצרני יי מלרת באגא אשפחתי אולי
אבנה ממה וישמע אברם לקול שרי : ויאמר לה
מלאך יי הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב :
ויאמר לוט אליהם אלגא ארני : הנהגא מצא
עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמלי
לחיות את נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה
פן תרפני הרעה ומתי : ותרא שרה את בן הגר
המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק : הנה אנכי חיי סרה
נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב
מים : ויאמר אלי יי אשר התהלכתי לפניו ישלח
מלאכו אתך והצליח הרבה ולקחת אשה לבני
משפחתי ומבית אבי : ואתה אמרת היטב אמיב וישלח
עמך ושמתי את זרעך בחול הים אשר לא יספר
סרב : ויאמר משה לפני יי הן אני ערל שפתים וארמ
ואיך ישמע אפי פרעה : קדש לי כל בכור פטר כח
כל רחם בבני ישראל בארם ובבהמה לו הוא :
ויחר יתרו על כל הטובה אשר עשה יי לישראל ויתרו
אשר הצילו מיד מצרים : ומשה עלה אלהים
ויקרא אליו יי מן ההר לאמר כה תאמר לבית
יעקב ותגיד לבני ישראל : לא היה לה אלהים
אחרים על פני : לא תעשה לה פסל וכל תמונה
אשר בשמים מפעל ואשר בארץ מתחת ואשר
במים מתחת לארץ : אסרעה בעיני אנני אשר מספסם
לא

וירמ
קדש

חיי סרה

אני יצאך אשר
הוצאתיך מארץ מצרים
מבית עבדים

ל

לא השתחוה להם ולא תעבדם כי אני יי יצאך אל קנא פקד עון אבת
על בנים על שלשים ועל רבעים לשנתי : וישנה חסד
לאלפים לאהבה ולשמרי מצוה

לו לא יעדה והפרה לעם נכרי לא ימשל למפרה
 בבגדו רבה; וישכן כבודי על הר סיני וכפאו
 הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי
 מתוך הענן. שתי ידות לקרש האחר משלכות
 אשה אל אחותה בן תעשה לכל קרשי המשכן;
 וכבר לחם אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד
 מפל המצות אשר לפני יי: העשיר לא ירבה
 והדל לא ימעט ממחצית השקל לתת את תרומת
 ויקח יי לבפר על נפשתיכם: שתי ידות לקרש האחר
 משלבת אחת לאחד בן עשה לכל קרשי המשכן;
 ויקרא והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליי והקרבה
 אל הכהן והגישה אל המזבח: או מצא אברה
 וכחש בה ונשבע על שקר על אהת מכל אשה
 תוריע יעשה האדם לחטא בהנה: דבר לבני ישראל
 לאמר אשה כי תוריע וילדה זכר וטמאה שבעת
 ימים בימי נדת דותה תטמא: וביום השמיני ימול
 בשר ערלתו: ננע צרעת כי תהיה באדם והובא
 חמי אל הכהן: וכפר על בקרש מטמאת בני ישראל
 ומפשעיהם לכל חטאתם וכן יעשה לאהל מועד
 קדושים השכן אחם בתוך מטמאתם: א תפנו אל האלילים
 ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יי אלהיכם:
 אמור קרשים יהיו לאלהיהם ולא יחללו שם אלהיהם כי
 את אשי יי לחם אלהיהם מקריבים והיו קרש:

בל־אִישׁ אֲשֶׁר־בּוֹ מוֹם מוֹרַע אֶהְרֵן הַכֹּהֵן לֹא־יִגַּשׁ
 לְהַקְרִיב אֶת־אֲשֵׁי יְיָ מוֹם בּוֹ אֵת לַחַם אֱלֹהִיו לֹא
 יִגַּשׁ לְהַקְרִיב׃ דָּבָר אֶל־אֶהְרֵן וְאֶל־בָּנָיו וַיִּנְוְרוּ
 מִקִּדְשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִחַלְלוּ שֵׁם קִדְשֵׁי אֲשֶׁר
 הֵם מִקִּדְשֵׁים לִי אֲנִי יְיָ׃ וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת־שֵׁם
 קִדְשֵׁי וַנִּקְדַּשְׁתִּי בְּחוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲנִי מִקְדָּשְׁכֶם׃
 דְּמוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהִזוֹת לָכֶם לֵאמֹר
 אֲנִי יְיָ׃ וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הוֹצֵא אֶת־
 הַמִּקְלָל אֶל־מַחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסַמְכוּ כָל־הַשְּׂמַעִים
 אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רֹאשׁוֹ וְרַגְמוּ אֹתוֹ כָּל־הָעֵדָה׃
 וַעֲבַדְךָ וְאִמַּתְךָ אֲשֶׁר יְהִי־לְךָ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־כִּסֵּר
 סִבִּיבֵי תֵיכֶם מֵהֵם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאִמָּה׃ כָּל־חָרָם אֲשֶׁר כַּחֲקוּמֵי
 יִחְרָם מִן־הָאָדָם לֹא יִפְדֶּה מוֹת יוֹמָת׃ כָּל־דְּפָקִים ^{מחזקר}
 וְלַמַּחֲנֶה יְהוּדָה מֵאֵת אֶלְפֵי וּשְׂמֹנִים אֶלְפֵי וְשִׁשְׁתֵּי־
 אֲלָפִים וָאַרְבַּע־מֵאוֹת לְצַבָּאתָם רֹאשְׁנָה יִסְעוּ׃
 אֱלֹהֵי שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהְרֵן הַכֹּהֲנִים הַמְשֻׁחִים אֲשֶׁר־
 מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן׃ וַיִּדְבֹר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הִקְרַב
 אֶת־מֹשֶׁה לְוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אֶהְרֵן הַכֹּהֵן
 וְשִׁרְתּוֹ אֹתוֹ׃ כָּל־יְמֵי נְדָר גִּזְרוֹ תִעַר לֹא־יַעֲבֹר עַל־נַפְשׁוֹ
 רֹאשׁוֹ עַד־מְלֹאת הַיָּמִים אֲשֶׁר־יִזְוֹר לִי קִדְשׁ וְיִהְיֶה
 בְּדֹל פָּרַע שָׁעַר רֹאשׁוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְיָ לֵמָּה כִּסְלִמְךָ
 הַרְעֵתָ לְעַבְדְּךָ וְלֵמָּה לֹא־מִצַּתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ לְשׁוֹם חֶסֶד *
 אֶת־מֹשֶׁה כָּל־הָעָם הוּזָה עָלָיו׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בּוֹאֵת קִרַּב

תרע"ז

תִּדְעוּן כִּי יִי שְׁלַחְנִי לַעֲשׂוֹת אֶת כָּל־הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה
 כִּי־לֹא מִלְּבָבִי וַיִּדְבַּר יי אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֲרָמוּ
 מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאָכְלָה אֹתָם כָּרְגַע וּפְלוּ עַל־
 פְּנֵיהֶם וַיִּנַּח מֹשֶׁה אֶת־הַמַּטָּה לִפְנֵי יי בְּאֵהָל
 הָעֵדֻת וַיֹּאמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר הֵן
 פִּינַח־נוּעֲנֵנו אֲבָרְנוּ כָל־נוּ אֲבָרְנוּ וַיְהִי בְּנֵי־כַרְצֵן לַחֲצֵרֶן
 מִשִּׁפְּחַת הַחֲצֵרָנִי לַחֲמוּל מִשִּׁפְּחַת הַחֲמוּלִי אֵלֶּה
 מִשִּׁפְּחֹת יְהוּדָה לִפְקֻדֵיהֶם שֵׁשֶׁה וְשִׁבְעִים אֵלֶּה
 וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת לִישׁוֹב מִשִּׁפְּחַת הַיִּשְׁבִּי לְשִׁמְרֹן
 מִשִּׁפְּחַת הַשְּׁמֹרֹנִי אֵלֶּה מִשִּׁפְּחֹת יִשְׁשָׁכָר
 לִפְקֻדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְשָׁשִׁים אֵלֶּה וְשָׁלֹשׁ מֵאוֹת
 אֶךְ־בְּנוּרָל יַחֲלֵק אֶת־הָאָרֶץ לְשִׁמּוֹת מִטּוֹת אֲבֹתָם
 מִטּוֹת יִנְחֵלוּ וְאִם־הִחְרַשׁ יַחְרִישׁ לָהּ אִישָׁה מִיּוֹם אֶל־
 יוֹם וְהַקִּים אֶת־כָּל־נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת־כָּל־אֲסֻרֶיהָ אֲשֶׁר
 עָלֶיהָ הַקִּים אֹתָם כִּי־הִחְרִישׁ לָהּ בַּיּוֹם שָׁמְעוּ
 וַיֹּאמֶר אֶלְעִזֵּר הַכֹּהֵן אֶל־אֲנָשֵׁי הַצִּבָּא הַבָּאִים
 לְמִדְיָנָה זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־צִוָּה יי אֶת־
 מֹשֶׁה וְנִפְּשׁ אָדָם מִן־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר לֹא־יָדְעוּ
 פִּסְעֵי מִשְׁכַּב זָכָר כָּל־נֶפֶשׁ שְׁנַיִם וְשָׁלֹשִׁים אֵלֶּה וְלִמְטָה
 דְּנִוִּים בְּנֵי־אֶפְרַיִם נָשִׂיא קְמוּאֵל בֶּן־שַׁפְּטָן וְאָמַר אֲלֵיכֶם
 לֹא־תַעֲרֹצוּן וְלֹא־תִירְאוּן מֵהֶם יי אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלֵךְ
 לִפְנֵיכֶם הוּא יִלְחֵם לָכֶם כָּל־כֹּל אֲשֶׁר עֲשֵׂה אֹתְכֶם
 וְאֶתְחַזַּק בְּמִצְרַיִם לְעֵינֵיכֶם וְצִוָּה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַחֲזָקוּהוּ וְאִמְצָהוּ

בִּיהוּא יַעֲזֹר לִפְנֵי הָעַם הַזֶּה וְהוּא יַנְחִיל אוֹתָם
אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּרְאֶה: וּשְׁמַרְתָּ אֶת-חֻקֵּי וְאֶת
מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם אֲשֶׁר יִטֵּב לְךָ
וּלְבִנְיָהּ אַחֲרָיִךְ וּלְמַעַן תִּאָרֶךְ יָמִים עַל-הָאָרֶץ

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיךָ
וְהוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים

אֲשֶׁר יִי אֱלֹהֶיךָ נָתַן לְךָ בְּכָל-הַיָּמִים: לֹא יִהְיֶה לְךָ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל-פְּנֵי: לֹא-תַעֲשֶׂה לְךָ פֶסֶל בְּכָל-

לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
תִקְרָבָם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ
אֵל בְּרָא פֶקֶדֶת עֲוֹן אֲבוֹת
עַל בְּנֵים עַל שְׁלֹשִׁים
רִבְעִים לְשָׁנָיִם וְעֵשְׂרֵת
חֹדֶר לְאַלְפִים לְאַתְנָיִם
וּלְשִׁמְרֵי מִצְוֹתַי

תְמוֹנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מַפְעֵל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת
וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִלְכּוּן אַחֲרֵי

אֱלֹהִים אֲחֵרִים מֵאֱלֹהֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר סְבִיבוֹתֶיכֶם:
כִּי יֵי קָנָא יִי אֱלֹהֶיךָ בְּקִרְבְּךָ פֶן יִחַרְרָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֶיךָ
בְּךָ וְהִשְׁמִידֶךָ מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ: כִּי עַם קָדוֹשׁ

אַתָּה לִי אֱלֹהֶיךָ בְּךָ בָחַר וְיִי אֱלֹהֶיךָ לְהִיוֹת לוֹ
לְעַם סֻלָּה מְכֹל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל-פְּנֵי הָאָרֶץ:

לֹא מִרְבֶּכֶם מִכָּל-הָעַמִּים חֲשֹׁק יִי בְכֶם וַיִּבְחַר בְּכֶם
כִּי-אַתֶּם הִמְעַט מִכָּל-הָעַמִּים: וְהִסִּיר יִי מִפְּמֶךָ כָּל-פֶּסֶל

חֲלִי וְכָל-מִדּוֹה מִצְרִיִם הָרַעִים אֲשֶׁר יִדְעַת לֹא
יִשְׁיָמֶם בְּךָ וַנִּתְּנֶם בְּכָל-שְׁנָאִיךָ: כִּי תֹאמַר בְּלִבְּךָ

רַבִּים הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִמֶּנִּי אֵיכָה אוֹכַל לְהוֹרִישָׁם:
לֹא תִירָא מֵהֶם זָכַר תִּזְכֹּר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְיָ

אֱלֹהֶיךָ לְפָרְעָה וְלְכָל-מִצְרַיִם: וְנָתַן מַלְכֵיהֶם בְּיָדְךָ
וְהִאֲבֵרְתָּ אֶת-שָׁמַם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא-יִתְיַצֵּב אִישׁ
בְּפָנֶיךָ עַד הַשְׁמֹדָה אַתֶּם: וְלֹא-תִבְיָא תוֹעֵפָה אֶל-

בֵּיתְךָ וְהִיִּית חָרָם בְּמֹהוּ שְׁקָץ וְתִשְׁקָצְנוּ וְתַעֲבֹ
ב תחעבנו

12

13

תַּתְּעַבְנוּ בַּיְהוָה הוּא: כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אֲנִי
 מִצְוֶה הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תַּחֲיוּ וּרְבִיתֶם
 וּבֵאתֶם וִירֶשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יי
 לְאַבְרָהָם: וְזָכַר אֶל־תְּשֻׁכַּח אֶת אֲשֶׁר־הִקְצַפְתָּ
 אֶת־יי אֱלֹהֶיךָ בַּמִּדְבָּר לְמַן הַיּוֹם אֲשֶׁר־יֵצֵאתָ ו
 מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בְּאֵפֶס עַד־הַמָּקוֹם הַזֶּה בְּמִצְרַיִם
 רַסֵּה הָיִיתֶם עִם־יי: וּסְקַלְתוּ בְּאַבְנִים וּמַת פִּי בִקֵּשׁ
 לְהַדְיָחָה מֵעַל יי אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 מִבֵּית עַבְדִּים: כִּי־פָתַח תִּפְתַּח אֶת־יְדֶיךָ לוֹ וְהֵעֵבֵט
 תַּעֲבִיטֵנוּ דֵי מַחֲסוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לוֹ: הַשְּׁמַר לָךְ
 פֶּן־יְהִי־דְבַר עִם־לְבָבְךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת־
 הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאַחִיךָ הָאֲבוּיָן
 וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקִרְא עֲלֶיךָ אֶל־יי וְהָיָה כִּךָ הַטָּא:
 כִּי לֹא יִחַדֵּל אֲבוּיָן מִקְרֵב הָאָרֶץ עֲלֶיךָ אֲנִי מִצְוֶה
 לֵאמֹר פָּתַח תִּפְתַּח אֶת־יְדֶיךָ לְאַחִיךָ לַעֲנִיף וְלֹא־אֲבוּיָן
 בְּאֶרֶץ: שְׁמֹר אֶת־חֻדְשׁ הָאֲבִיב וְעִשִׂיתָ פֶסַח
 ליי אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֻדְשׁ הָאֲבִיב הוֹצִיאֶךָ יי אֱלֹהֶיךָ
 מִמִּצְרַיִם לֵילָה: וְעִשִׂיתָ עַל־פִּי הַדְּבַר אֲשֶׁר יִגִּדוּ
 לָךְ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יי וּשְׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת
 כְּכֹל אֲשֶׁר יֹרֶךְ: עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יֹרֶךְ וְעַל־
 הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־לֵאמְרוּ לָךְ תַּעֲשֶׂה לֹא תִסּוּר מִן־
 הַדְּבַר אֲשֶׁר־יִגִּדוּ לָךְ יִמִּין וּשְׂמָאל: רַק לֹא־יִרְבֶּה
 לוֹ סוּסִים וְלֹא־יֵשִׁיב אֶת־הָעַם מִצְרַיִמָה לְמַעַן

הרבות

הרבות סוס וי אמר לכם לא תסיפון לשון בדרך
 הנה עור: כִּי־תִשְׁמַר אֶת־כָּל־חֲמֻצוֹת הַזֶּזַת
 לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־
 יי אלהיך וללכת בדרכיו כל־הימים ויספת לה
 עור שלש ערים על השלש האלה: פְּנִים אֲשֶׁר־כִּי־תִנָּח
 יולדו להם דור שלישי יבא להם בקהל יי: כִּי־
 תֵצֵא מִחֵנָה עַל־אֵיבֹה וְנִשְׁמַרְתָּ מִכָּל־דְּבַר רַע:
 וְאִם־לֹא יִחַפֵּץ הָאִישׁ לִקְחַת אֶת־יְבִמְתּוֹ וְעַלְתָּה
 יְבִמְתּוֹ הַשְּׂעִירָה אֶל־הַזִּקְנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבָמִי
 לְהִקִּים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָנָּה יְבָמִי: הַיּוֹם מִנָּח
 הַזֶּה יי אלהיך מצוה לעשות את החקים האלה
 וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים וְשִׁמְרַת וְעָשִׂית אֹתָם בְּכָל־לִבְבְּךָ
 וּבְכָל־נַפְשֶׁךָ: מִתַּת וְלֵאחֹר מֵהֶם מִבְּשַׂר בְּנֵי־
 אֲשֶׁר יֹאכַל מִבְּרֵי הַשָּׂאִיר־גֹּזוֹ כֹּל בַּמְּצוֹר וּבַמְּצוּק
 אֲשֶׁר־יֵצֵק לָךְ אֵיבֹה בְּכָל־שְׂעִירֶיךָ: פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם נִבְסִים
 אִישׁ אִו־אִשָּׁה אִו־מִשְׁפָּחָה אִו־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לְכֶנּוּ
 פִּנְיָה הַיּוֹם מֵעַם יי אלהינו ללכת לעבר את־אהי
 הַגּוֹיִם הֵהֶם פֶּן־יֵשׁ בְּכֶם שְׂרֵשׁ פְּרָה רָאשׁ וְלַעֲנָה:
 אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יי אֱלֹהֶיךָ
 לִלְכֹת בְּדַרְכָּיו וּלְשַׁמֵּר מִצְוֹתָיו וְחֻקְתָּיו וּמִשְׁפָּטָיו
 וְחַיִּית וּרְבִית וּבְרַכְךָ יי אֱלֹהֶיךָ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה
 בָּא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם בֶּן־מֵאָה וְעֶשְׂרִים וַיֵּלֶךְ
 שָׁנָה אֲנִי הַיּוֹם לֹא־אוֹכַל עוֹד לַצֵּלֶת וּלְבוֹא וַיֵּי
 אָמַר

סדר יום ז באדר

אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה:

קריש יתום

שיר
השירים
דוד

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות
פיהו כִּי־טובים דרך מיון: ואני אמרתי
אנה אונך לאמר קנה נגד הישבים ונגד זקני
ואדעה עמי אם תנאל נאל ואם לא ינא הנירה לי ואדע
כי אין זולתך לגאול ואנכי אחרך ויאמר אנכי
אנאל: ויהי ביתך בבית פרץ אשר ילדה תמר
ליחודה מן הירע אשר יתן יי דה מן הנערה הזאת:
קטות א' כל עמה נאנחים מבקשים לחם נתנו מחמדיהם
באכל להשיב נפש ראה יי והביטה כי הייתי
לו ק' זוללה: לא אליכם כל עברי דרך הביטו וראו
אם יש מכאוב במכאובי אשר עולל לי אשר הונה
יי ביום חרון אפו: נשקר על פשעי בידו ישתרנו
עלו על צוארי הכשיל פחי נתנני אדני ביני לא
אוכל קום: סלה כל אבירי אדני בקרפי קרא
עלי מועד לשבר בחורי בת דבר אדני לבתולת
בת יהודה: מה יאעירך מח ארמה לך הבת
ירושלם מה אשוה לך ואנחמך בתולת בת ציון
ס' ד' כי גדול כים שברך מי ירפא לך: בלה יי את
חמתו שפך חרון אפו ויצת אש בציון ותאכל
כל ק' יסרתיה: לא האמינו מלכי ארץ וכל ישבי תבל
קטת נ' כי יבא צר ואויב בשערי ירושלם: את הכל עשה

יפה בעתו גם את העולם נתן בלכם מבלי אשר
 לא ימצא האדם את המעשה אשר עשה האלהים
 מראש ועד סוף: טובים השנים מן האחר אשר ^{סס}
 יש להם שכר טוב בעולם: אשר חטא עושה ^{סס}
 רע מאת ומאריך לו כי גם יורע אני אשר יהיה
 טוב לראי האלהים אשר יראו מלפניו: וראיתי
 את כל מעשה האלהים כי לא יוכל האדם למצוא
 את המעשה אשר נעשה תחת השמש בשל אשר
 ועמל האדם לבקש ולא ימצא וגם אם יאמר
 החכם לדעת לא יוכל למצוא: ונשמע פתגם ^{מגילה}
 המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל
 הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: כל ^{סס}
 עבדי המלך ועם מדינות המלך ידעים אשר כל
 איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר
 הפנימית אשר לא יקרא אחת דתו להמית לבר
 מאשר יושיט לו המלך את שרביט הזהב ויהי
 ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום:
 ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפני ^{סס}
 וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו וכתב
 להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתה
 האנני אשר פתב לאבד את היהודים אשר בכל
 מדינות המלך: נקבלו היהודים בעריהם בכל ^{סס}
 מדינות המלך אחשוורוש לשלח יר במבקשי
 רעתם

רעתם ואיש לא עמד בזניהם פינפל פחדם על

כל העמים: קדיש יתום

יחזקאל ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה

הלילה מבני ישראל לחפר את הארץ:

ס"ג בירמאת יי היתה לחוק את לבם לקראת המלחמה

את ישראל לפען החרימם לבלתי היות להם

תחנה כי למען השמירם באשר צוה יי את משה:

ס"ד ול שבט הלוי לא נתן משה נחלה יי אלהי ישראל

ס"ה הוא נחלתם כאשר דבר להם: ואת היבוס יושבי

בלו ירושלים לא יוכלו בני יהודה להורישם וישב היבוס

את בני יהודה בירושלים עד היום הזה: ויצא

הגורל לבני יוסף מירדן יריחו למי יריחו מורחה

ס"ז המרפד עליה מיריחו ברר בית צי: ויהי מימים רבים

אחרי אשר הניח יי לישראל מכל איביהם משבוב

ויהושע וקן בא בימים: וחוקתם מאד לשמר

ולעשות את כל הכתוב בספר תורת משה לבלתי

ס"ח סגנו ימיו ושמאול: לבלתי בא בניו האלה

הנשארים האלה אתכם ובשם איהם לא תזכירו

ולא תשביעו ולא תעבדום ולא תשתחוו להם:

מנחם בונם אל שפטיהם לא שמעו כי ונו אחרי אלהים

אחרים וישתחוו להם סרו מהר מן הדרך אשר

ס"ט הלכו אבותם לשמוע מצות יי לא עשו כן: ויהיו

לנשות כס את ישראל לדעת הישמעו את מצות

יי אשר צוה את אבותם ביד משה : ויאמר אליהם ססח
 גדעון לא אמשל אני בכם ולא ימשל בני בכם
 יי ימשל בכם : ויאמרו העם שרי גלעד איש ש-
 רערו מי ראיש אשר ידל לרלרם בבני עמון יהיה
 לראש לכל יעבי גלעד : כפל אשר יצא כגפן
 דיין לא האכל ויין ושכר אל תשת וכל טמאה
 אל תאכל כל אשר צויה תשמר : ויגדלה את
 פל לבו ויאמר לה כורה לא ענה על ראשי פר
 נזיר אלהים אני כבטן אמי אם גורתי וסר כפני
 כחי וחליתי והייתי ככל האדם : ותרא דליה
 כי הגיד לה את כל לבו ותשלח ותקרא לכתו
 פלשתים לאמר עלו הפעם בידגיד לה את כל לי
 לבו ועלו אליה סרנו פלשתים ויעלו רכספ בידם :
 ויאמר אליו אדוניו לא נסור אל עיר נכרי אשר כספ
 לא מבני ישראל הנה ועברנו עד גבעה : ואיש כ
 ישראל התפקרו לבד מבנימן ארבע מאות אלף
 איש שלף חרב כל זה איש כלהמה : ויאמרו כסכ
 בני ישראל מי אשר לא ענה בקהל מכל שבט
 ישראל אליו כי השבועה הגדולה היתה לאשר
 לא ענה אליו המצפה לאמר מות יומת : ועתה מוסל
 שמע בקולם אך כו העד תעיד בהם והגדת להם
 משפט המלך אשר ימלך עליהם : וכל הארץ סס י
 באו בער ויהי רבש על פני השדה : ויבא העם

סדר יום ז באדר

אֶל-הַיַּעַר וְהִנֵּה הַלֵּךְ רֹבֵשׁ וְאִין מְסִיג יְדוֹ אֶל-פִּי
כִּי-יֵרָא הָעַם אֶת-הַשְּׂבוּעָה: וַיֹּאמֶר שְׂאוֹל אֶל-
יוֹנָתָן הַגִּידָה לִּי מָה עָשִׂיתָ וַיַּגֵּד לוֹ יוֹנָתָן וַיֹּאמֶר
טעם טעמתי בַּקֶּצֶה הַמַּטָּה אֲשֶׁר-בְּיַדִּי מֵעַט רֹבֵשׁ
מס י הנני אמות: וְדוֹד בֶּן-אִישׁ אֶפְרַתִּי הָיָה מְבִירַת
לֶחֶם יְהוּדָה וּשְׁמוֹ יִשִׁי וְלוֹ שְׁמֹנֶה בָנִים וְהָאִישׁ
מס כ בִּימֵי שְׂאוֹל זָקֵן בָּא בְּאֲנָשִׁים: וְלֹא-דָבַר שְׂאוֹל
מְאוּמָה בַּיּוֹם הַהוּא כִּי אָמַר מִקְרָה הוּא בְּלִתי
מס כה טָהוֹר הוּא כִּי-לֹא טָהוֹר: וּלְקַחְתִּי אֶת-לֶחְמִי וְאֶת-
מִימֵי וְאֶת טְבַחְתִּי בְּאִשׁר טְבַחְתִּי לְגוֹזֵי וְנִרְחַתִּי
מס כט לְאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא יָדַעְתִּי אִי מוֹזֵה הֵמָּה: וַיֹּאמְרוּ
שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים מָה הָעֵבְרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר אֶכִּישׁ
אֶל-שְׂרֵי פְלִשְׁתִּים הַלּוֹא זֶה דוֹד עֵבֶד־י שְׂאוֹל מֶלֶךְ-
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הָיָה אִתִּי זֶה יָמִים אֹרְזָה שְׁנַיִם וְלֹא-
מַצָּאתִי בּוֹ מְאוּמָה מִיּוֹם נָפְלוּ עַד-הַיּוֹם הַזֶּה:
מס כ ט וְעַבְדְּתָ לּוֹ אֶת-הָאֲרָמָה אֹתָהּ וּבְנֵיהָ וְעַבְדֶּיהָ וְהִכָּאתָ
וְהָיָה לְבֶן-אֲרָנָה לֶחֶם וְאָכְלוּ וּמְפִיבֶשֶׁת בֶּן-אֲרָנָה
וְאָכַל תַּמִּיד לֶחֶם עַל-שִׁלְחָנִי וְלִצְיָבָא חֲמֹשֶׁה עֶשֶׂר
מס יא בָנִים וְעֶשְׂרִים עַבְדִּים: וַיֹּאמֶר אֹרְזָה אֶל-דוֹד הָאֲרוֹן
וַיִּשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה יֹשְׁבֵים בְּסָפוֹת וְאֲרָנִי יוֹאֵב וְעַבְדֵי
אֲרָנִי עַל-פְּנֵי הַשָּׂרָה הַנִּים וְאֲנִי אָבוֹא אֶל-בֵּיתִי
לְאָכַל וּלְשִׁתּוֹת וּלְשִׁכְבַּ עִם-אִשְׁתִּי חִידָה וְחֵי נַפְשִׁי
מס יב אִם-אֵעֲשֶׂה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה: וְאֶת-הָעַם אֲשֶׁר-בְּתֵי

רוציא

הוציא וישם במגרה ובחריצי הברזל ובמגורח
 הברזל והעביר אותם במלכין וכן יעשה לכל ערי במלכין
 בני-עמון וישב דוד וכל-העם ירושלים: ויאמר
 חושי אל-אבשלום לא-טובה העצה אשר-יעץ
 אחיתפל בפעם הזאת: וזתרי התשועה ביום ההוא
 לאבל לכל-העם כי שמע-העם ביום ההוא לאמר
 נעצב המלך על-בנו: ולעמשא תכרו הלווא
 עצמי ובשרי אתה כה יעשה לי אלהים וכה יוסף
 אם-לא שר-צבא תהיה לפני כל-הימים תחת
 יואב: ויאמר אל-המלך אל-יחשב-לי אדני עון
 ואל-תזכר את אשר העוה עבדך ביום אשר-יצא כבוד
 אדני-המלך מירושלים לשום המלך אל-בנו: ויבאו
 ויצרו עליו באבלה בית המעכה וישפכו סלה-ש
 העיר ותעמר בחל וכל-העם אשר את-יואב
 משחיתים להפיל החומה: ויקרא המלך לנגבענים
 ויאמר אליהם והנגבענים לא מפני ישראל המה
 כי אם-מיתר האמרי ובנו ישראל נשבעו להם
 ויבקש שאול להכתם בקנאתו לבני-ישראל ויהודה:
 עשרה בקר בראים ועשרים בקר רעי ומאה צאן מלכיים
 לבר מאיל וצבי ויחמור וברברים אנוסים: כי
 הואררה בכל-עבר הנחר מתפסח ועד-עוה בכל-
 מלכי עבר הנחר ושלום היה לו מכל-עבריו
 מסביב: אתה ידעת את-דוד אבי-כי לא יכל לבנות

בַּיּוֹם הַזֶּה יִי אֱלֹהֵינוּ מִפְּנֵי הַמִּלְחָמָה אֲשֶׁר סָבְבוּנוּ
 רָגִילֵךְ עַד־תֵּת יי אַתֶּם תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵנוּ: וְעַתָּה הִנֵּי־
 100 יי אֱלֹהֵי לֵי מִסְבִּיב אֵין שָׁמַן וְאֵין פִּנֵּעַ רַע: וְאַרְבַּעַה
 אֹפְנֵי נְחֻשֶׁת לַמְּכֹנֶה הָאֶחָת וְסַרְנֵי נְחֻשֶׁת וְאַרְבַּעַה
 פְּעֻמָּתָיו כְּתַפֵּת לָהֶם מִתַּחַת לְכִיּוֹר הַכְּתָפוֹת יִצְקוֹת
 100 מִמֶּנּוּ מַעֲבֵר אִישׁ לְיוֹת: וְגַם אֶל הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמֶּךָ
 יִשְׂרָאֵל הוּא וְכֹא מֵאַרְץ רְחוֹקָה לְמַעַן שְׂמֹךְ: בְּיוֹם
 הַהוּא קָרַשׁ הַמֶּלֶךְ אֶת־תּוֹךְ הַחֲצֵה אֲשֶׁר לִפְנֵי בֵית־
 יי כִּי־עָשָׂה שָׁם אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־חֶלְבֵי
 הַשְּׁלָמִים כִּי־מוֹבַח הַנְּחֻשֶׁת אֲשֶׁר לִפְנֵי יי קָטָן
 מֵהַכִּיל אֶת־הָעֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־חֶלְבֵי הַשְּׁלָמִים:
 100 כָּל־הָעַם הַנּוֹתֵר מִן־הָאָמָרִי הַחֲתִי הַפְּרִיזִי הַחֲזִי
 וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר לֹא־מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה: בְּנֵיהֶם
 אֲשֶׁר נָתְרוּ אַחֲרֵיהֶם בְּאַרְץ אֲשֶׁר לֹא־יָכְלוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל לְהַחְרִימָם וַיַּעֲלֵם שְׁלֹמֹה לְמַסַּעֲבֵד עַד
 הַיּוֹם הַזֶּה: וּמִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא־נָתַן שְׁלֹמֹה עֶבֶד
 כִּי־הֵם אֲנָשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְעַבְדֵי־וְשָׂרָיו וְשְׁלִישֵׁי־וְשָׂרָיו
 100 יִכְבּוּ וּפְרָשָׁיו: וְלֹא־שָׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶל־הָעַם כִּי־
 הִיטָה סָבָה מֵעַם יי לְמַעַן הַקִּים אֶת־דְּבָרוֹ אֲשֶׁר
 דָּבַר יי בְּיַד אַחִיָּה הַשִּׁילוּנִי אֶל־יַרְבֵּעַם בֶּן־נָבַט:
 וַיֹּעֵץ הַמֶּלֶךְ בַּעַשׁ שְׁנֵי עֲגָלֵי זָהָב וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם
 רַב־לָכֶם מַעֲלוֹת יְרוּשָׁלַם הִנֵּה אֶלְהִיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
 100 יי הָעִזּוֹךְ מֵאַרְץ מִצְרַיִם: וַיְהִי כַשְׁמַע הַמֶּלֶךְ אֶת־

דבר איש האלהים אשר קרא עליהמונח בבית
 אל וישלח ירבעם את ידו מעל המונח לאמר
 תפשהו ותיבש ידו אשר שלח עליו וקרא וכל
 להשיבה אליו: ולקחת בידך עשרה לחם ונקדים ^{סס יד}
 ובקבק רבש ובאת אליו הוא יגיד לך מה יהיה
 לנער: ויהי דבר יי אל יהוא בן חנני על בעשא ^{סס יז}
 לאמר: יען אשר הרימתיך מן העפר ואתננך נגיד
 על עמי ישראל ותלך בדרך ירבעם ותחטא את
 עמי ישראל להכעיסני בחטאתם: ועש אחאב
 את האשרה ויוסף אחאב לעשות להכעיס את
 יי אלהי ישראל מכל מלכי ישראל אשר היו לפניו:
 ויהי מקץ ימים ויבש הנחל כי לא היה נשם בארץ: ^{סס יח}
 ובאת וסגרת הדלת בערך ובער בנער ויצקת על מליכם ^{סס יט}
 כל הבאים האלה והמלא תסיעי: ויבא הספר ^{סס כ}
 מלך ישראל לאמר ועתה כבא הספר הזה אליך
 הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו
 מצרעתו: וישלח איש האלהים אל מלך ישראל ^{סס כא}
 לאמר השמר מעבר המקום הזה כי שם ארם
 נחתים: ויאמר המלך אל חוהא קח בידך מנחה ^{סס כב}
 ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יי מאותו
 לאמר האמיה מחלי זה: ויבא והנה שרי החיל ^{סס כג}
 ושבים ויאמר דבר לי אליך השר ויאמר יהוא ^{סס כד}
 מי מכלנו ויאמר אליך השר: יקחו להם הכהנים ^{סס כה}

אִישׁ מֵאֵת מִכְרוּ וְהֵם יְחִזְקוּ אֶת־בְּרַק הַכִּיָּת לְכָל
 פס יד אֲשֶׁר־יִמְצָא שָׁם בְּרַק: וַיִּשְׁלַח יְהוָה שׁוֹמְרֵי מִלְּךְ יִשְׂרָאֵל
 אֶל־אֲמִצְיָהוּ מִלֶּךְ־יְהוּדָה לֵאמֹר הַחֹחַ אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן
 שָׁלַח אֶל־הָאֵרוֹן אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן לֵאמֹר תִּנֶּה אֶת־בְּתוּךָ
 לְבָנִי לְאִשָּׁה וְתַעֲבֹר חֵירַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן
 פס יט וְתִרְמַס אֶת הַחֹחַ: וַיֹּאמֶר לָהֶם יִשְׁעִיהוּ כֹּה תֹאמְרוּן
 אֶל־אֲדֹנָיִכֶם כֹּה וְאָמַר יי אֶל־תִּירָא מִפְּנֵי הַדְּבָרִים
 אֲשֶׁר שָׁמַעַתְּ אֲשֶׁר גִּדְּפוּ נַעֲרֵי מִלֶּךְ־אֲשׁוּר אוֹתִי:
 בְּדַרְךָ אֲשֶׁר־יָבֵא בְּהַיְשׁוּב וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת לֹא יָבֵא
 נְאֻם־יי: וְנִנְתִּי אֶל־הָעִיר הַזֹּאת לְהוֹשִׁיעָה לְמַעַנִי
 פס כא וְלִמְעַן דָּוִד עַבְדִּי: לָכֵן כֹּה־אָמַר יי אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 הַנְּנִי מִבְּנֵי רְעָה עַל־יְרוּשָׁלַם וַיְהוּדָה אֲשֶׁר כָּל
 שמעתיק פס כב שִׁמְעִיו תִּצְלַנָּה שְׁתֵּי אֹזְנָיו: כֹּה אָמַר יי הַנְּנִי מִבְּנֵי
 רְעָה אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וְעַל־יֹשְׁבָיו אֶת כָּל־דְּבָרֵי הַסֵּפֶר
 אֲשֶׁר קָרָא מֶלֶךְ־יְהוּדָה: וְאֶל־מֶלֶךְ יְהוּדָה הַשְׁלַח
 אֶתְכֶם לְדַרְשׁ אֶת־יי כֹּה תֹאמְרוּ אֵלָיו בְּהֹאמְרֵי יי
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַעַתְּ: לָכֵן הַנְּנִי
 אֶסְפֶּךָ עַל־אֲבוֹתֶיךָ וְנִאֲסַפְתָּ אֶל־קְבָרוֹתֶיךָ בְּשָׁלוֹם
 וְלֹא־תִרְאִינָה עֵינֶיךָ בְּכָל הָרְעָה אֲשֶׁר־אֲנִי מִבְּנֵי
 פס כג עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיֹּשִׁיבוּ אֶת־הַמֶּלֶךְ דָּבָר: וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ
 אֶת־חֻלְקִיהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־
 שְׂמֹרֵי הַסֵּף לְהוֹצִיא מֵהִיכָל יי אֶת כָּל־הַכֹּהֲלִים הַעֲשׂוּיִם
 לְבַעַל וְלֹא־אֲשֶׁרָה וְלִכְלֵל צִבָּא הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׂרַפְּם מִחוּץ
 לְיְרוּשָׁלַם

לירושלם בשדמות קדרון ונשא את עפרם בית יא
 ויבא את כל ההנהנים מערי יהודה ויטמא אות
 הצמות אשר קשרו שמה ההנהנים מנבע עד באר
 שבע ונתץ את צמות השערים אשר פתח שער
 הושע שר העיר אשר על שמואל ואיש בשער
 העיר ואת הצמות אשר על פני ירושלם אשר
 ממין להרי המשיחית אשר בנה שלמה מלך ישראל
 לעשתרת ו שקץ צירנים ולקמוש שקץ מואב
 ולמלכום תועבת בני עמון טמא המלך ונשאר יסעיהו
 בו עללות בנזקף וית שנים שלשה גרגרים בראש
 אמר ארבעה חמשה בסעפיה פריה נאסיו וחי
 ישראל : ביום ההוא ישעה האדם על עשהו עינו
 אל קדוש ישראל תראנה : מדשתי ובן גרני אשר סס כח
 שמעתי מאת י צבאות אלהי ישראל הנדתי לכם :
 משא דומה אלי קורא משעיר שמה מה מלילה
 שמר מה מליל : בוש צירן כי אמר ים מעוז הים סס כג
 לאמר לא חלתי ולא ילדתי ולא גדלתי בחורים
 דוממתי בתולות : והיה ביום ההוא יחבט י משבלת סס כד
 הנחר עד נחל מצרים ואתם תלקטו לאחד אחד
 בני ישראל : והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול
 ויבאו האברים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים
 והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלם : לכן שמעו סס כח
 דבר יי אנשי לצון משלי העם הזה אשר בירושלם :
 ויאמר

פס כט ויאמר יי יען כי נגש העם הזה בפיו ובשפתיו כבדוני
 ולבו רחק מסגני ותהי יראתם אתי מצות אנשים
 מלמדה: לכן הנני יוסף להפליא את העם הזה
 הפליא ופלא ואברה חכמת חכמיו ובינת נבניו
 פס לו תסתתר: ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל
 אדניכם כה אמר יי אל תירא מפני הדברים אשר
 שמעת אשר גדפו נערי מלך אשור אותי: בדרך
 אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבוא נאם
 יי: וננזתי על העיר הזאת לחושיעה למעני ולמען
 פס לה דור עברי: וזה לה האות מאת יי אשר יעשה יי
 פס ח אל הדבר הזה אשר דבר: כי אני יי אלהי מחניק
 ימינה האמר לה אל תירא אני עזרתיה: העניים
 והאביונים מבקשים מים ואין לשונם בצמא נשתה
 פס לו אני יי מענם אלהי ישראל לא מעובם: מניר
 מראשית אחרית ומקדם אשר לא נעשו אמר
 עצתי תקום וכל חפצי אעשה: קרא ממורה עיט
 עצתי ק' מארץ מרחק איש עצתו אף דברתי אף אביאנה
 פס חט יצרתי אף אעשנה: כה אמר יי אלהים הנה אשא
 אל גוים ירי ואל עמים ארים נסי והביאו בניך בחצן
 פס נכ ובנתיך על כתף תנשאנה: הנה ישכיל עברי ירום
 פס נד ונשא ונכה מאד: כל כלי יוצר עליך לא יצלח וכל
 לשון תקוה אהך למשפט תרשיעי זאת נחלת
 פס נה עברי יי וצדקתם מאתי נאם יי: הוי כל צמא לכו

לפנים ואשר אין לו כסף לבו שברו ואכלו ולכו
שברו בלוא כסף ובלא מחיר יין וחלב: לשום כס
לאבלי ציון לתת להם פאר תחת אפר שמן ששון
תחת אבל מעטה חלה תחת רוח כהה וקרא להם
אילי הצדק מטע יי להתפאר: כי אני יי ארוב
משפט שנא גול בעולה ונתתי פעלתם באמת
וברית עולם אכרות להם: שאי עיניך על שפים ידפיס
וראי אפוא לא שגלת על דרכים ישבת להם כערי בני שכנתך
במדבר ותחניפי ארץ בנותיך וברעתך: הדרך
וקראת את הדברים האלה צפונה ואמרת שובה
משכה ישראל נאס יי לא אפיל פני בכס כי חסיד
אני נאס יי לא אטור לעולם: שמעי הארץ הנה כסו
אזכי מביא רעה אל העם הזה פרי מחשבותם כי
על דברי לא הקשיבו ותורתו וימאסו בה: העל כס
אלה לא אפקד בם נאס יי אם בגוי אשר כנה לא
תתנקם נפשי: על ההרים אשא בני ונרי ועל
גאות מדבר קינה כי נצתו מבלי איש עובר ולא
שמעו קול מקנה מעוף השמים וער בהמה נדרו
הלכו: ושאריות לא תהיה להם כי אביא רעה על כס
אנשי ענתות שנת פקרתם: עצמולי אלמנותיו כס
מחול ימים הבאתי להם על אם בחר שדר
בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהקות: ואני כס
לא אצתי מרעה אחריו יוס אנוש לא התאיתי

אֶתְּהָ יָדַעַת מוֹצֵא שְׁפָתַי נֹכַח פְּנֵיךָ הוֹדִי יְבִישׁוּ
 רֹדְפָי וְאַל־אֲבִשָּׁה אֲנִי יַחַתּוּ הָמָּה וְאַל־אֲחַתָּה אֲנִי
 הָבִיָּא עֲלֵיהֶם יוֹם רָעָה וּמִשְׁנֵה שְׁפָרוֹן שְׁבָרָם׃
 עֲשֵׂיט וְאָמַרְתְּ שִׁמְעוּ דְבַר־יְיָ כִּלְכִי יְהוּדָה וְיֵשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם
 כִּה־אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל דְּנִנִּי כִּבְיָא רָעָה
 עַל־הַמָּקוֹם דְּזֵה אֲשֶׁר כָּל־שְׁמֵעָה תִּצְלַנָּה אוֹנִי׃
 עֲשֵׂיט כִּד הִרְאֵנִי יְיָ וְהִנֵּה שְׁנֵי הוֹדְאֵי תַּאֲנִים מוֹעֲדִים לִפְנֵי
 הַיְכָל יְיָ אַחֲרֵי הַגְּלוּת נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־
 יְכַנְיָהוּ בֶן־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵי יְהוּדָה
 וְאֶת־הַחֹרֵשׁ וְאֶת־הַמַּסְגֵּר מִיְרוּשָׁלַם וַיָּבִיֵאם בָּבֶל׃
 עֲשֵׂיט כִּד וְהִנֵּה כְּמִלְאוֹת שְׁבַעִים שָׁנָה אֶפְקַד עַל־מֶלֶךְ־בָּבֶל
 וְעַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־יְיָ אֶת־עוֹנָם וְעַל־אַרְצָם כְּשָׂדִים
 עֲשֵׂיט כִּד וְשָׁמַתִּי אֹתוֹ לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם׃ וְהִיָּה הַגּוֹי וְהַמְּמַלְכָּה
 אֲשֶׁר לֹא־יַעֲבֹדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
 וְאֶת־אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צְוָאָרוֹ בְּעַל מֶלֶךְ בָּבֶל כַּחֲרַב
 זְבַרְעָב וּבְדַבְרֵי אֶפְקַד עַל־הַגּוֹי הַהוּא נְאֻם־יְיָ עַד־
 עֲשֵׂיט כִּד תִּמְנִי אַתֶּם בִּירוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיָּא אֶל־חַנְּנִיָּה
 הַנְּבִיָּא לְעֵינַי הַכְּהֻנִים וּלְעֵינַי כָּל־הָעַם הָעַמְּרוּם
 עֲשֵׂיט כִּד בְּבֵית יְיָ וְעַבְדוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם וְאֶת דּוֹר מַלְכֶם
 אֲשֶׁר אֶקִּים לָהֶם׃ וְאֶתְּהָ אֶבְרָא תִירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב
 נְאֻם־יְיָ וְאַל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשִׁיעָה מִרְחוֹק
 וְאֶת־זְרַעְךָ מֵאַרְצָ שְׁבִים וְשֵׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט וְשִׁאֲנֵן
 וְאִין מַחְרִיד׃ וַיִּבְנֶוּ אֶת־בְּמֹוֹת הַבַּעַל אֲשֶׁר בְּנִיָּא

שָׂאוּ בְּחַרְבֵיכֶם אֶת בְּנֵיכֶם וְרוֹמוֹן מִן הָאָרֶץ לִקְרִי בְּאַתְּמֶם וְהָאוֹפְנִים
וְיִמְתֶם וְיַעֲמֵד פֶּתַח שַׁעַר בֵּית הַהֵקֵל לְמוֹנֵי זִכְרוֹ

סדר יום ז באדר

יד

עלוי עין עלוי

לְבַשׁ הַבְּרִים וַיִּקַּח וַיֵּצֵא : לְאוֹפְנִים לְהֵם קוֹרָא הַגְּלָגֶל
בְּאוֹנֵי : וְאַרְבַּעַה פָּנִים לְאַחַד פְּנֵי הָאֶחָד פְּנֵי הַכְּרוֹב
וּפְנֵי הַשָּׁנִי פְּנֵי אֲדָם וְהַשְּׁלִישִׁי פְּנֵי אֲרִיָּה וְהָרְבִיעִי
פְּנֵי נֶשֶׁר : וְכִבּוֹד אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלֵיהֶם מְלֻמַּעְלָה :
הִיא הַחַיָּה אֲשֶׁר רֵאִיתִי תַּחַת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֶהֱרַ
כְּבֹר וְאָדַע כִּי כְרוּבִים הֵמָּה : יַעַן אֲשֶׁר לֹא זָכַרְתִּי וְזָכַרְתָּ
אֶת יָמַי נְעוּרַיִךְ וְתַרְגּוּמֵי לִי בְּכָל אֱלֹהִים וְגַם אֲנִי הָאֵל
דְּרַכְךָ בְּרֵאשׁ נִתְּתִי נָאִם יי אֱלֹהִים וְלֹא עָשִׂיתִי אֶת עֲשׂוֹת
הַזֹּמָה עַל בְּלַתְעַכְתִּיךָ : וְהוּא אֶת כָּל אֱלֹהִים לֹא
עָשָׂה כִּי גַם אֱלֹהִים אֵכֹל וְאֵת אִשְׁתּוֹ רַעְהוּ טַמָּא :
וְאִמְרַת אֱלֹהִים כֹּה אָמַר יי אֱלֹהִים בְּיוֹם בַּחֲרֵי בִישְׂרָאֵל
וְאִשְׁתִּי יָרִי לְרַע בֵּית יַעֲקֹב וְאוֹדַע לְהֵם בְּאָרֶץ
מִצְרַיִם וְאִשְׁתִּי יָרִי לְהֵם לֹאמַר אֲנִי יי אֱלֹהִים : וְאִמַּר
אֱלֹהִים יי אֱלֹהִים הֵמָּה אִמְרִים לִי הֲלֹא טַמְּשֵׁל מְשֻׁלִּים
הוּא : כֹּה אָמַר יי אֱלֹהִים לְצוֹר הֲלֹא מִקּוֹל מַפְלֵתְךָ
בְּאֵיךְ חָלַל בְּהַרְגֵנִי בְּתוֹכְךָ יִרְעָשׁוּ הָאִיִּם : אֶת
הַנְּשִׂאִם נְשִׂיא הוּא יִשְׁבְּבוּ לְאֹכֹל לֶחֶם לְפָנַי יי
מִדְּרַךְ אוֹלָם הַשַּׁעַר יִבּוֹא וּמִדְּרַכּוֹ יֵצֵא : וְהַכְּהֵנִים
הַלְוִיִּם בְּנֵי צְרוּק אֲשֶׁר שָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת מִקְדָּשִׁי
בְּתַעוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעַלֵי הֵמָּה יִקְרְבוּ אֵלַי לְשִׁרְתָּנִי
וְעָמְדוּ לְפָנַי לְהַקְרִיב לִי חֶלֶב וְדָם נָאִם יי אֱלֹהִים :
וְלִנְשִׂאִם מוֹה וּמוֹה לְתַרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וְלֶאֱחֻזַת הָעִיר
כְּשֶׁאֵת יָמָה וּמִפְּאַת קָדְמָה קְרִימָה וְאַרְךָ לְעַמּוֹת

סדר יום ג באדר

אתר החלקים מנבול ים אל גבול קדימה : האפה
זבת תכן אחד יהיה לשאת מעשר החמר הבת
ועשירית החמר האפה אל החמר יהיה מתכנתו :
כוסע ויאמר יי אליו קרא שמו ירעל כי עוד מעט ופקדתי
את דמי ירעאל על בית יחוא והשבתי ממלכות
בית ישראל : והיה ביום ההוא ושברתי את קשת
ישראל בעמק ירעל : כי מישרא והוא חרש עשהו
ולא אלהים הוא כי שבבים יהיה עגל שמרון :
גלה השמש יהפך לחשך וירח לדם לפני בוא יום יי
עמוס הגדול והנורא : כה אמר יי על שלשה פשעי
אחוס ועל ארבעה לא אשיבנו על רדפו בחרב
אחיו ושחת רחמו ויטרף לעד אפו ועברתו שכרה
נצח : ואמר יי אלהים חדל נא מי יקום יעקב כי
מיכה אקטן הוא : עד הירש אביא לך יושבת מרשה עד
פסח עולם יבוא כבוד ישראל : ביום ההוא ישא עליכם
משל ונהה נהי נהיה אמר שרה נשרנו חלק עמי
פסח ימיה איך ימיש לי לשובב שרנו יחלק : והיה
שארית יעקב בקרב עמים רבים כטל מאת יי
כרביבים עלי עשב אשר לא יקוה לאיש ולא יחל
לבני אדם : והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים
רבים בארמה בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן
אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציד : אז חלף
חקוק הרוח ויעבר ואשם זו כחו לאלהו : הלוג אתה

מקדם יי אלהי קדושי לא נמות יי למשפט שמתו
 וצור להוכיח יסדתו: ויאמר אלי לאמר הלא ידעת זכריה
 מה אלה ואמר לא אנני: והנה ביום ההוא אשים סס יב
 את ירושלים אבן מעמסה לכל העמים כל עמסיה
 שרוט ישרט ונאספו עליה כל גווי הארץ: ונסתם סס יג
 גיא הרי כי יגיע גיא הרים אל אצל ונסתם כאשר
 נסתם מעני הרעש בימי עזיה מלך יהודה ובא
 יי אליו כל קדושים עמך: והיה אשר לא יעלה
 מאת משפחות הארץ אל ירושלים להשתחית
 למדך יי צבאות ולא עליהם יהיה הנשם ונערתי מלכני
 לכם באכל ולא ישתית לכם את פני האדמה ולא
 תשכל לכם הנפץ בשדה אמר יי צבאות: הנה
 אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום
 יי הגדול המורא: קדיש יתום

למנצח אל הנחילות מזמור לדוד: אמרי האוינה מסלס
 יי בינה הניגי: למנצח בנינינות על השמינית סס ו
 מזמור לדוד: יי אל בא אף תוכיחני ואל בחרתך
 תיסרני: למנצח על הנחית מזמור לדוד: יי ארנינוסס
 מה אביר שמה בכל הארץ אשר תנה הודך על
 השמים: לחוד מזמור לוי הארץ ומלואת תבל סס כד
 יושבי בה: כיהוא עלימים יסדה ועל תהרות
 יכוננה: לדוד אל תתחר במה עם אלת קנא סס לו
 בעשי עולה: אשר הגבר אשר שם יי מבטחו סס ת
 ולא

מס נבול אפנה אלהים ושמי כוב: הנה הנבר לא

ישים אלהים מעויו ויבטח ברב עשרו יעו בהותו:

מס כה אני אל אלהים אקרא וי' וישעני: עד אנה

מס תהותתו על- איש תרצחו כלכם בקיר נטוי גדר

הדהויה: אך משאתו יעצו להריח ירצו כוב בפני

יברכו ובקרבם יקללו סלה: אך הבל בני אדם

כוב בני איש במאונים לעלות השם מהבל יחד:

אל תבטחו בעשק ובגל א תהכלו חיל' כיינוב

אבנל

מס אל תשיתו לכ: לכו וראו מפעלות אלהים גורא

מס עלילה על בני אדם: עדות' ביהוסף שמו בצאתו

על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי

מס ספבל שכמו בפיו מדוד תעכרנה: הראנו י' חסדך

וישעך תתן לנו: אשמעה מהידבר האל וי' בני

ידבר שלום אל עמו ויא' חסדיו ויא' שובו לכסלה:

מס שיר מומור לבני קרח למנצח על מחלת לעזות

משכיל להימן האורחי: י' אהי ישועתי עם צעקתי

מס בלילה ננרד: רוסמו י' שהינו והשתחו להר קדשו

מס בקחש י' אלהינו: מומור לתודה הריעו לוי כל

מס הארץ: תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל

יה: פי השקיף ממרום קדשו י' משמים אל ארץ

מס קלב הביט: אם אבא באהל ביתו אם אעלה על ערש

מס יצועי: כי לא סגר דלתי בטני ויסתר עמל מעיני:

למה לא מרתם אמות מבטן יצאתי ואנוע:

והיצהר מצות הלויים והמשוררים והשוערים
ותרומת הכהנים: ובכל זה לא הייתי בירושלם
כי בשנת שלשים ושתים לארתחשסתא מלך
בבל באתי אל הפלך ולקץ ימים נשאלתי מן הפלך:
ואלה אבי עיטם יורעט וישמא וידבש ושם אחותם ד' ס' ז'
הצלפוני: ואלה מספר הגבורים אשר לדוד ס' י"א
ישבעם בן חכמוני ראש השלושים הוא עורר את כסליסיס ק'
חניתו על שלש מאות חלל בפעם אחת: ומפנשה ס' י"ב
נפלו על דוד בבאו עם פלשתים על שאול
לפלחמה ולא עזרם כי בעצה שלחהו סרני פלשתים
לאמר בראשינו יפול אל אדניו שאול: ויתן לפני ס' י"ז
ארזן יי מן הלויים משרתים ולהזכיר ולהודות
ולהלל לוי אהי ישרא: והיה כי מלאו ימיה ללכת ס' י"ז
עם אבתיקה והקיסותי את זרעה אחריה אשר יהיה
סבניקה והכינותי את מלכותו: הוא יבנה לי בית
ולננתי את כסאו עד עולם: הנה בן גולד לך הוא ס' כ"ג
יהיה איש מנוחה והניחותי לו מכל אויביו מסביב
כי שלמה יהיה שמו ושלוש ושקט אתן על ישראל
בימיו: עתה תנו לבבכם ונפשכם לדרוש לוי
אלהיכם וקומו ובנו את מקדש יי האלים להביא
את ארון ברית יי וכלי קדש האלים לבית הנבנה
לשם יי: ויעל שלמה שם על מופת הנחשת לפני ד' כ"א
" אשר לאהל מועד ויעל על עלות אהל: ולהכין ס' כ"ב

לִי עֲצִים לְרֹב כִּי הִבִּית אֲשֶׁר־אֲנִי בֹנֶה גִדּוֹל
 וְהַפְּלֵא : וְהִנֵּה לַחֲטָבִים לְכַרְתִּי הָעֲצִים וְחַתִּי חֲטָיִם
 מְכוּת לְעִבְדֶּיךָ כָּרִים עֲשָׂרִים אֶלֶף וְשֵׁעָרִים כָּרִים
 עֲשָׂרִים אֶלֶף וַיִּזַן בְּתֵים עֲשָׂרִים אֶלֶף וְשִׁמּוֹן בְּתֵים
 100 עֲשָׂרִים אֶלֶף : וְגַם אֶל־הַנְּכָרִי אֲשֶׁר לֹא מֵעַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל הוּא וּבָא' מֵאַרְצֵי רְחוֹקָה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגִּדּוֹל
 וַיִּרְדֵּךְ הַחֲזָקָה וְיִרְעַקֵּךְ הַנְּטוּיָה וּבָאוּ וְהִתְפַּלְּלוּ אֶל־
 105 הַבַּיִת הַזֶּה : וְשִׁמְעִיָה הַנְּבִיאָה בָּא אֶל רַחֲבֵעַם שְׂרָרִי
 יְהוּדָה אֲשֶׁר־נֹאסְפוּ אֶל־יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי שִׁישַׁק
 וַיֹּאמֶר לָהֶם כֹּה־אָמַר יְיָ אֱתֶם עֹבְרֹתֶם אֹתִי וְאֶף־
 110 יִדְּ אֲנִי עֹבְרֹתִי אֶתְכֶם בִּיד־שִׁישַׁק : וַיְהִי לְאִסָּא חֵיל
 נְשָׂא צְנָה וְרִמַּח מִיְהוּדָה שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אֶלֶף
 וּמִבְּנֵימֹן נְשָׂאֵי מִגֵּן וְדַרְכֵי קֶשֶׁת מֵאֲתִים וְשִׁמּוֹנִים
 אֶלֶף כָּל־אֱלֹהֵי גְבוּרֵי הַיָּל : וַיֵּצֵא אֱלֹהִים זֶרַח הַכּוֹשֵׁי
 בְּחֵיל אֶלֶף אֲלָפִים וּמֵרַכְבוֹת שְׁלֹשׁ מֵאוֹת וַיָּבֵא עַד־
 115 מִרְשָׁה : וְאִישׁ מִשָּׁךְ בִּקְשָׁת לְתַמּוֹ וַיַּךְ אֶת־מֶלֶךְ
 יִשְׂרָאֵל בֵּין הַדְּבָקִים וּבֵין הַשְּׂרָיִן וַיֹּאמֶר לְרַכֵּב הַפֶּוֶךְ
 יִרְדֵּךְ וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַפַּחַנָּה כִּי־הִחֲלִיתִי : וַתַּעַל
 הַמֶּלֶךְמָה בַּיּוֹם הַהוּא וּמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל הָיָה מֵעַמּוּד
 בְּמִרְכָּבָה נֹכַח אָרֶם עַד־הָעֵרֶב וַיִּמָּת לַעֲת בּוֹא
 120 הַשֶּׁמֶשׁ : וַיַּעַשׂ הָרַע בְּעֵינַי יְיָ כִּבְיֹת אַחֲאָב כִּי הִמָּה
 הָיוּ לוֹ יוֹעֲצִים אַחֲרָי מוֹת אָבִיו לְמִשְׁחִית לוֹ : וַיֵּשֶׁב
 לְהִתְרַפֵּא בַּיּוֹרְעָאֵל כִּי הַמָּכִים אֲשֶׁר הִכְהוּ בְרַמָּה
 בַּהֲלַחְמוֹ

בְּהִלָּחְמוֹ אֶת־חֹהֵאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וְעֹבְדָיו בְּיַהֲדוּם
 מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת־יְהוּדָה בֶּן־אֲחִיאֵב
 בִּירְעָאֵל בִּיְחִלָּה הוּא׃ וּמֵאֲלֵהִים הָיְתָה תְּבוּסַת
 אֲחֻזָּיהוּ לְכוּא אֶל־יִרְם וּבָבָאוּ יֵצֵא עִם־יְהוּדָה אֶל־
 יְהוּא בֶּן־נִמְשִׁי אֲשֶׁר מִשְׁחוּ׃ לְהַכְרִית אֶת־בֵּית
 אֲחִיאֵב׃ וַיִּשְׁלַח יוֹאָשׁ מֶלֶךְ־יִשְׂרָאֵל אֶמְצִיָּהוּ מֶלֶךְ־סס כז
 יְהוּדָה לֵאמֹר הַחֹחַ אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן שָׁלַח אֶל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן לֵאמֹר תִּנְה אֶת־כַּתֵּף לְבָנִי לְאִשָּׁה
 וְתִעֲבֹר חַיִּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר בְּלִבְנוֹן וְתִרְמַס אֶת־הַחֹחַ׃
 כִּי חֻקְיָהוּ מֶלֶךְ־יְהוּדָה הָרִים לְקָדֵל אֶלֶף פָּרִים־סס ל
 וּשְׁבַע־ת אלֶפֶס צֹאן וְהִשְׂרִים הָרִימוּ לְקָדֵל פָּרִים
 אֶלֶף וְצֹאן עֶשְׂרֵת אלֶפֶס וַיִּתְקַדְּשׁוּ כַהֲנָיִם לְרַב׃
 הָלֹא יְחֻקְיָהוּ מִסִּית אֶתְכֶם לַתָּת אֶתְכֶם לְמוֹת־סס לב
 בְּרָעַב וּבְצָמָא לֵאמֹר יי אֱלֹהֵינוּ יִצְּלֵנוּ מִכַּף מֶלֶךְ
 אֲשׁוּר׃ מִי בְּכָל־אֱלֹהֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר הִחְרִימוּ
 אֲבוֹתַי אֲשֶׁר יָכַל לְהַצִּיל אֶת־עַמּוֹ מִיַּד כִּי יוֹכַל
 אֱלֹהֵיכֶם לְהַצִּיל אֶתְכֶם מִיָּד׃ וְעַתָּה אֶל־יִשְׂרָאֵל
 אֶתְכֶם הֻקְיָהוּ וְאֶל־יִסִּית אֶתְכֶם כִּזְאוֹת וְאֶת־אֲמִינוּ
 לוֹ כִּי־לֹא יוֹכַל כָּל־אֱלֹהֵי כְּלָגוֹי וּמִמְלֶכֶה לְהַצִּיל
 עַמּוֹ מִיָּד וּמִיֵּד אֲבוֹתַי אֵף כִּי אֱלֹהֵיכֶם לֹא־יִצְּלוּ
 אֶתְכֶם מִיָּד׃ וְרַבִּים מִבְּיָאִים מִנְּחָה לִי לִירוּשָׁלַם
 וּמִגְדָּנוֹת לְיֻחֻקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וַיִּנְשָׂא לְעֵינַי כָּד־
 הַגּוֹיִם מֵאֲחֵרֵי־כֶן׃ כִּהִי אֵמַר יי הַנְּנִי מִבְּיָא רַעָה סס לד
 על

על המקום הזה ועל ישובי את כל האות הכתובות
 על הספר אשר קראו לפני מלך יהודה: ולא מלך
 יהודה השלח אתכם לרוש בני כה תאמרו אליו
 כה אמר יי אלהי ישראל הדברים אשר שמעת:
 הנני אסיף אל אבותיך ונאספת אל קברותיך
 בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני
 מביא על המקום הזה ועל ישובי וישובי את המלך
 דבר: ויסר ואשיהו את כל התועבות מכל הארצות
 אשר לבני ישראל ויעברו כל הנמצא בישראל
 לעבור את יי אלהיהם בל ימיו לא סרו מאחרי
 פס להי יי אלהי אבותיהם: ולא נעשה פסח כמרו בישראל
 מימי שמואל הנביא וכד מלכי ישראל לא עשו
 בפסח אשר עשה ואשיהו והכהנים והלויים וכל
 יהודה וישראל הנמצא וישובי ירושלם:

קדיש יתום

ואחר כך ילמדו בזהר גדול ובוהר קטן בפרשת שמות ובפרשת
 בשלח ופרשת וילך וכל המוסף מענינו סל יום יוספין לו מן
 השמים * ואחר כך יאמרו קדיש דרכנו:

תושלבע

111616

110

75

75

1:5

1:10

3:15

3:4

6:4

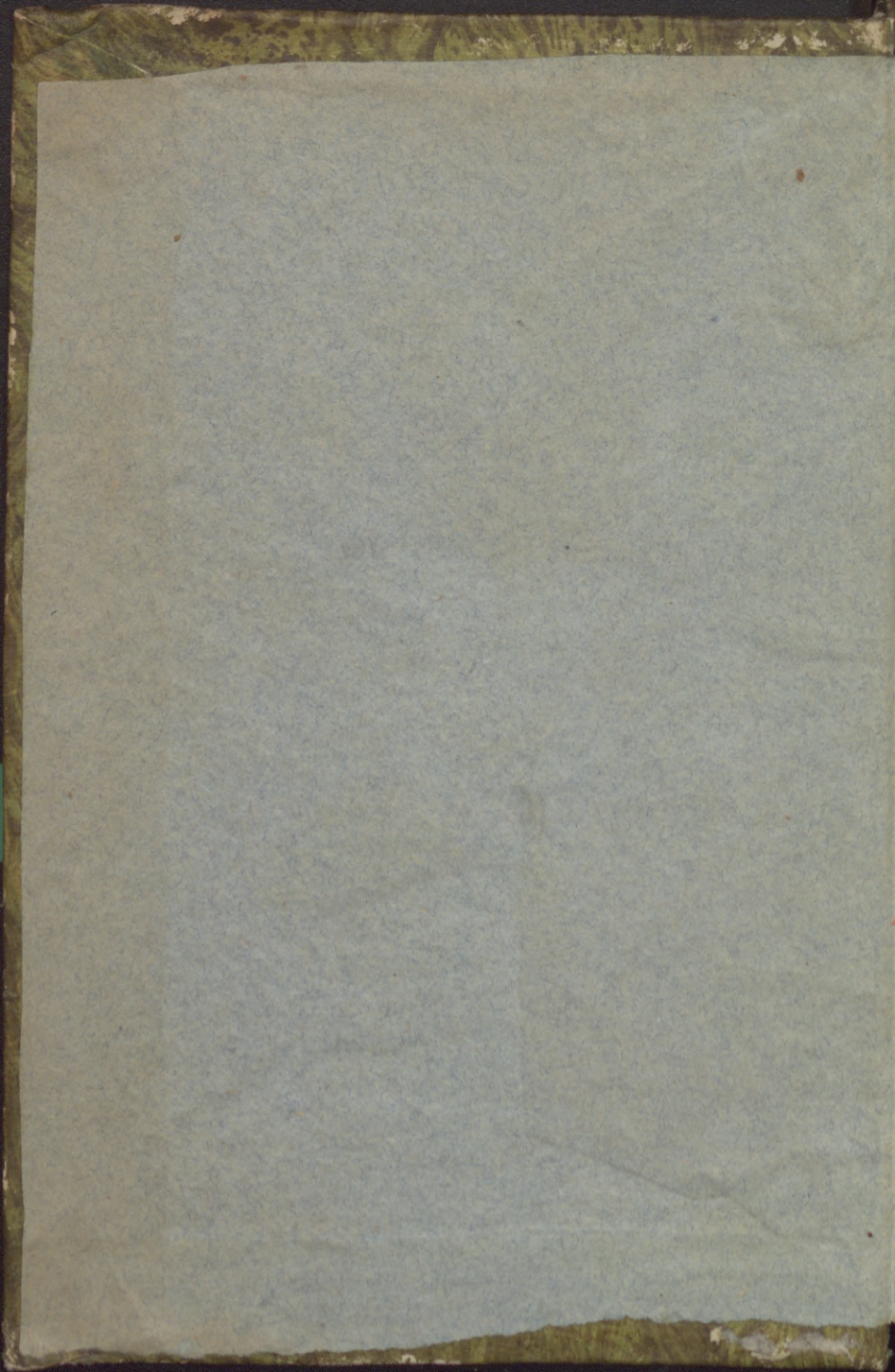
9 8

1:10

1:16
 2:4
 1:5
 1:9
 1:10
 1:10
 1:10
 5
 5
 2:6
 7:11
 3:15

B.
697—

704.

מלכות ישראל
Mant. 779

מלכות ישראל
Mant. 780

מלכות ישראל
Mant. 777

מלכות ישראל
Mant. 781

מלכות ישראל
Mant. 782

מלכות ישראל
Mant. 783

מלכות ישראל
Mant. 784

מלכות ישראל
Mant. 785

מלכות ישראל
Mant. 786

מלכות ישראל
Mant. 787

מלכות ישראל
Mant. 788

מלכות ישראל
Mant. 789

מלכות ישראל
Mant. 790

מלכות ישראל
Mant. 791

מלכות ישראל
Mant. 792

מלכות ישראל
Mant. 793

